

Barraca 1 de la Feixa Llarga de Can Torres

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Feixa Llarga de Can Torres – Turó dels Rossos
Emplaçament: Vessant de migdia del turó, al vessant hidrogràfic dret del torrent de la Feixa Llarga de Can Torres.
Alçada: 525

Coordenades:

Latitud: 41.61314
Longitud: 2.03711
UTM Est (X): 419774
UTM Nord (Y): 4607273

Classificació

Número de fitxa: 08120 - 125
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVIII-XIX
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Restaurada a finals de l'any 2010 pel Grup de la Pedra Seca de Castellar del Vallès.
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Tipologia A de la normativa específica pels elements arqueològics (Fitxa número 23 del Catàleg de Béns a protegir del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal).
Data aprovació: dt., 22/09/2009 - 12:00
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada

Titular: 08119A003000300000YR
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 18/01/2021 - 13:00

Descripció

Barraca de pedra seca ubicada al turó dels Rossos, a la Feixa Llarga de Can Torres, en el vessant hidrogràfic dret del torrent que porta el mateix nom. L'accés es fa pel camí del Girbau, al qual s'hi pot accedir des de el carrer d'Isaac Peral, entre els finques números 82 i 83. Abans del segon revolt que coincideix amb el torrent de la Feixa Llarga de Can Torres, a mà dreta puja un camí estret i costerut que mena al Collet del Mont-Rodon. Un cop situats, pujar una dotzena de metres fins a localitzar un corriol a mà esquerra, que s'endinsa cap el torrent. Cal seguir-lo fins arribar a un pla on a mà esquerra s'observen varies feixes contingudes per murs de pedra seca de grans dimensions i bellesa. En aquest indret, s'han d'anar pujant en ziga-zaga seguint un corriol fet pels excursionistes fins a localitzar la barraca.

Es tracta d'una construcció del tipus aïllada, construïda en un cap de feixa amb la part posterior de la corona adossada parcialment al marge. És de planta circular, de 2'40 m de diàmetre interior. La pedra emprada és irregular, amb les més grosses situades a la part inferior i falcades amb pedruscall. La porta, orientada al sud-est, mesura 1'03 m d'alçada per una amplada de 0'50 m. Els brancals són rectes amb un gruix de murs de 0'70 m. Té doble llinda, destacant la situada a l'exterior. La coberta, és de volta per aproximació de filades, amb llosa de tancament central. A l'exterior conserva la terra de recobriment barrejada amb pedruscall i lliris. No té voladís ni caramull. L'alçada màxima de la façana és d'1'70 m. Al seu interior hi ha dues espitlleres, orientades a l'est i al sud-oest respectivament. També conserva un tinell o cocó situat enfront de la porta (mesura 0'25 m d'amplada per 0'55 m de fondària per 0'30 m d'alçada).

Observacions:

Barraca inventariada per l'Observatori del Paisatge de Catalunya dins el projecte Wikipedra de construccions de pedra seca, amb el codi número 12116. Joan Comasòlivas, l'anomena, barraca dels Rossos.

Història

Barraca restaurada l'any 2010 per la Colla de Pedra Seca de Castellar del Vallès. Va ser localitzada per Pere Porcar i Narcís Serrat que informaren als pedra-sequers del municipi veí. La corona dreta, orientada a llevant, estava enfonsada degut a la caiguda d'aplom d'un pi. L'extrema escassetat d'aquest tipus de construccions a Matadepera i la gran bellesa dels marges que hi ha en aquest vessant del Turó dels Rossos animà a la colla de Castellar per tirar endavant la seva restauració.

Els treballs previs consistiren en la neteja del terreny perimetral i la retirada del pi, tasques que es dugueren a terme amb la col·laboració dels membres de l'ADF (Associació de Defensa Forestal) de Matadepera. Un cop aixecat el mur i restaurat el brancal dret, impermeabilitzaren la coberta exterior afegint terra i pedruscall i sembrant-hi lliris al seu damunt.

El 16 de gener de 2011 els pedra-sequers presentaven públicament, el resultat de la restauració. L'acte va consistir en una caminada popular amb la participació d'una setantena de persones. Temps després, l'Antonio Cabo i la senyora Dolors, propietaris dels terrenys convidaren a la colla a un esmorzar i Joan Roura, els obsequià amb una barraca de xocolata.

Bibliografia

AJUNTAMENT de Matadepera (2009). Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Matadepera. Tomo IV. Catàleg de Béns.

COMASÒLIVAS i FONT, Joan (2017). Elements patrimonials del Torrent de Can Solà del Racó, dins XXXVIII Ronda Vallesana. Sant Feliu del Racó - Castellar del Vallès, pp. 43. Unió Excursionista de Sabadell. Sabadell.

FONT, Xavier (1997). Inventari del Patrimoni Cultural de Matadepera. Ajuntament de Matadepera.

FONT, Xavier; MUNUERA, Jaume (2014). Matadepera. Patrimoni cultural. Ajuntament de Matadepera. Abril de 2014.

PLANS MAESTRA, Jaume (2009). *Arquitectura tradicional rural en pedra seca a la comarca del Bages*. Ajuntament de Bellpuig i Publicacions d l'Abadia de Montserrat.

RIPOLL, Ramon, coordinador. (2010). *La pedra seca. Evolució, arquitectura i restauració*. Col·lecció Arquitectura tradicional, vol. 3. Edicions Brau. Figueres.

SOLER i BONET, Josep M. (1987). "Barraques i tines, construccions per a la vinya"; dins *Dovella*, núm. 24. Manresa.

SOLER i BONET, Josep M. (1988). "La tècnica de la pedra seca. La construcció popular"; dins *Dovella*, núm. 29. Manresa, pp. 47-52.

SOLER i BONET, Josep Maria (2000). "La construcció en pedra seca, arquitectura, patrimoni i tradició"; dins *Dovella*, núm. 70. Manresa, pp. 9-11.

Enllaços d'interès:

[Recull d'informació sobre el procés de restauració](#)

[Notícia del Grup de Recerca de la Pedra Seca del Centre Excursionista de Castel...](#)

